

[Boligministeren]

større klarhed end den eksisterende formulering, idet begrebet bopæl ikke bruges, ikke kendes inden for lejelovgivningen og derfor ikke er tillagt en afgrænset, præcis betydning på området.

At der i bemærkningerne henvises til, at ordet skal forstås i folkeregistermæssig henseende, gør ikke afgrænsningen lettere, idet begrebet i folkeregisterloven anvendes til bestemmelse af, hvor en person skal tilmeldes folkeregistret. I en vejledning til loven er begrebet defineret som det sted, hvor en person regelmæssigt tager sin døgnhvile og opbevarer sit bohave. Sådan står der faktisk. Man kan så spørge, hvad der forstås ved »regelmæssigt«, hvor meget bohave der skal være tale om, osv. osv. Man kunne faktisk rejse et utal af spørgsmål.

Denne fastlæggelse af begrebet er imidlertid kun en hovedregel, idet der findes en række undtagelser, som alt i alt medfører, at begrebet ikke nødvendigvis stemmer overens med det i lejelovgivningen anvendte begreb helårsbeboelse. På denne baggrund kan man frygte, at en ændring som den foreslåede snarere vil resultere i uklarhed på området, i hvert fald indtil der er foretaget en nærmere fastlæggelse af begrebets indhold.

Herudover indeholder forslaget en bestemmelse, som giver kommunalbestyrelsen pligt til at fastsætte formaliserede retningslinjer for, hvilke kriterier der vil blive lagt til grund ved afgørelse af ansøgning om samtykke. Heller ikke dette forslag er jeg begejstret for, idet der herved bliver tale om en meget høj grad af detaljering på bekostning af kommunernes mulighed for at skønne under hensyn til den aktuelle lokale boligsituation.

Uden at dette direkte fremgår af ordlyden, tilsigter forslaget efter min opfattelse at skabe større parallelitet mellem begrebet helårsbolig og reglerne om folkeregistertilmelding og ligningskommune. Hvis dette er hensigten, synes det umiddelbart mere nærliggende at foretage ændringer i disse regler.

Men ud over alt dette meget konkrete, substantielle, må jeg indrømme, at jeg føler i og for sig ikke, at det er noget større problem for kommunerne at administrere denne lovgivning, og derfor har jeg i virkeligheden lidt svært ved at se, hvorfor vi overhovedet skal lovgive på området. Så på denne baggrund samt under hensyn til, at en ændring som den

foreslåede ikke bør ske isoleret, men må ses i et større perspektiv, kan jeg ikke tilslutte mig lovforslaget.

Pernille Sams (KF):

Det er med et lidt overbærende smil, jeg på mit partis vegne afviser at støtte dette forslag.

Forhistorien til lovforslaget gør det svært at tage det helt alvorligt. Det er jo i virkeligheden et internt socialdemokratisk problem, som man forsøger at gøre til et generelt problem. Det er indbegrebet af en hovsaløsning, og det er svært at tage helt seriøst, ikke mindst fordi en ledende socialdemokrat allerede på forhånd har meddelt, at vedkommende ikke selv vil følge loven, hvis den skulle blive vedtaget.

Men uanset et forslags forhistorie og tilbivelsesvilkår skal man selvfølgelig give indholdet en chance, hvis det er fornuftigt, men det er det ikke efter vores opfattelse. Man opfinder et stort problem, som i virkeligheden kun er et lille københavnsk problem, hvis det da overhovedet eksisterer, og man vil pålægge hele landet nye restriktioner, mere papirarbejde, flere reguleringer, selv om enhver må kunne forvise sig om, at det er det eneste, der i hvert fald ikke er behov for; der er behov for det stik modsatte.

De eksisterende regler fungerer i det store og hele fint, og efter vores opfattelse er der ingen grund til at gøre dem mere restriktive på nævrende tidspunkt på grund af en enkelt sag, når der i øvrigt generelt ikke er de store forståelsesproblemer. Desuden er det generelt ikke flere nye restriktioner, vi efterlyser i boliglovgivningen, men færre.

Bodil Thrane (V):

Lovforslag nr. L 86 handler om ændring af lov om midlertidig regulering af boligforholdene, og når jeg læser lovforslaget igennem, kan jeg godt tilslutte mig de gode ord om at skabe klart tilgængelige regler, som borgerne kan være tjent med. Det er faktisk også Venstres mål, når vi taler boligpolitik og lejelov.

Men som jeg læser lovforslaget, bliver der hverken mere klarhed eller mere lejer- eller borgervenlighed, end det hidtil har været muligt at give. Lejeloven giver jo i dag kommunerne mulighed for at udarbejde regler for lejeforholdene, og det har Københavns Kommune også gjort brug af, så derfor finder vi ikke an-